

ZLOMKY BÁSNÍ

1

A kdy lůna vzejde nad lukami,
 stkví se jasný její ruměnc; ;
 též i kvítí jasnými slzami
 divě roztržený pro věnc.

2

Jestli byly vzdálené to světy,
 za šera ach jitra doplanuly,
 jestli byly jarní pestré květy,
 uvadlé je větry zavanuly.

3

(*Ž Umírajícího*)

Až vzejde záře dne růžového,
 zbarví jen křížek náhrobku mého;
 A to samé slunce až za hory zajde,
 o mně Seléna pověsti nenajde.

Páže

Slyš, páže můj! – proč smuten stojíš?!
 Můj páže! – slyš! – sem blíže pojd! –
 Snad že se vlny mořské bojíš? –
 Ó neboj se, pevná jest loď! –
 5 Můj páže! – slyš! – darmo volání; –
 on neslyší. – Slyš!! – znamená
 co smutek tvůj, co tvoje lkání?! –
 On neslyší. – Kam touha tvá...

5

(Z Duše nesmrtelné)

Byla tma nad světem rozložená,
 jako moře kryje šírou zemi;
 vyhořelá, tmavá byla slunce,
 modrojasný Síríus i zhasl,
 5 v letu, v kruzích tmavých hučí svět.

6

„Kde jste, zvukové zatmělé noci –

Kdo kdy v světě vynalezl hlasu,
 který lásky moci ubrání?
 Ona nezná místa, nezná času,
 každého si rychle podmaní.

(Z básně Aniž tvůj že jsem)

Hrůzno kolem; – kolem ticho svaté;
 pustohustá rozestřela noc
 nad nás peruť černou; slunce zlaté,
 kde ach dlí tvá tváře krásná moc?! –
 Vzejdi! – Vzejdi!! – nade smutným sborem,
 nad skonálním; zlatou prostři zář
 Síría neskonalého vzorem,
 bez nějž nelze býti tvá nám tvář.

Co zde sním a co zde vypiju,
 to jediné jest, co v světě užiju;
 a co po smrti mé tady zustane,
 Bůh nebo čert ví, kdo to dostane.

(Úryvek z Byronova Obležení Korintu)

Kdo obrátil kdy k nebi vzhůru hled,
i nevrátil se smuten k zemi zpět? –
Nepřál si perutí, by rychlý let
jej nesl tam u věčna světla svět?

Jemu jsou spády vod – – – hlukem,
souzvuk – – – pouhým zvukem.